

Vital og vigtig kærlighedshistorie

Af Per Lundsgaard - 12. november 2016

TITEL:

Vita & Virginia af Eileen Atkins

TEATER:

Why Not Theatre Company på Teatret ved Sorte Hest

SPILLEPERIODE:

Til 19. november 2016

Det er den forbudte og hemmelige homoseksuelle kærlighed i 30'ernes England vi flot får fortalt af det dansk/engelske teater Why Not Theatre Company.

På Teatret ved Sorte Hests stemningsfulde lille scene får vi en sandfærdig historie fra mellemkrigsårenes smådekadente kunstnermiljø i London. Den aristokratiske digter Vita Sackville-West møder og falder for middelklasseforfatteren Virginia Woolf. De indleder et hemmeligt lesbisk kærlighedsforhold – selvom de begge er gift med mænd.

Det er dog den store ægte kærlighed, de to føler for hinanden med både op og nedture – og skjulte møder for ikke at blive afsløret af tidens forskrækkede moralske middelmådighed. Det er et vigtigt kapitel i den homoseksuelle historie og en påmindelse om, at den tid, hvor man måtte skjule sin kærlighed og hvem man var, uhyggeligt hurtigt kan komme igen. Vi mener vi er nået langt i en erkendelse fra den ”normale” verden af vores ret til at elske, hvem man vil, men de sidste dages hurtigt opståede hatecrimes i farvandet af Donald Trumps sejr i det amerikanske præsidentvalg viser, at vi hurtigt kan blive slået en hel del tilbage i skabet igen. Det er vigtigt at vide hvor vi kommer fra – og ikke at tage tilværelsen for givet. Derudover er forestillingen også en sød, charmerende, vital og gribende kærlighedshistorie, som er universel og kan ramme alle lige i hjertet.

Der spilles så aldeles glimrende af de to skuespillerinder, der holder os i et flot kunstnerisk greb igennem to timers intenst skuespil på engelsk. Nathalie Johnston har den perfekte, bastante engelske overklassedistance og ironiske tørre humor som den mandhaftige Vita. Sue Hansen-Styles er ligeledes perfekt forfjamsket, neurotisk og sød som den kyske Virginia Wolf, der blomstrer op, da hun møder den store kærlighed.

Det er teater, der varmer hjertet i den kolde tid. Scenografien er bevidst nærmest ikke-eksisterende for at give plads til de to skuespillerinder og ordene. Den er efter min smag lidt for ikke-eksisterende, og der er lidt for mange ord: især i første akt som kan føles en smule for lang.

Men tag endelig ind og få en stærk homoseksuel kærlighedshistorie fra det virkelige liv – og gå så ud og kæmp for retten til at elske lige præcis den, man vil!